

HANDREIKING PO HET VERHAAL VAN RUTH

Ruth 1-4

Tekst: Erik Idema

Illustraties: Roger Klaassen

Uit: Kleurbijbel (© Kwintessens 2022)

Deel 3: In de nacht

'Ik heb iets voor je,' zegt Noömi op een dag tegen Ruth. Ze heeft een blik in haar ogen die Ruth nog niet eerder gezien heeft. Een beetje ondeugend. 'Kijk,' zegt ze, terwijl ze een flesje tevoorschijn haalt. Ze schroeft de dop eraf en ruikt even. 'Hm... Als hij dit ruikt...' zegt ze met een knipoog. 'Hij?' herhaalt Ruth. 'Hoezo?'

'Ik zal je precies vertellen wat je moet doen,' antwoordt Noömi.

Die avond gaat Ruth op pad. Ze heeft een bad genomen en haar mooiste jurk aangetrokken. Ze heeft haar haar gedaan en zich ingesmeerd met olie. Zo gaat ze naar de dorsvloer, waar Boaz die nacht slaapt. Zachtjes gaat ze aan zijn voeten liggen. 'Wie is daar?' fluistert Boaz. 'Ik ben het, Ruth. Mag ik bij je blijven? Als een man gestorven is, dan zorgt iemand uit de familie voor zijn vrouw, voor zijn land en zijn bezittingen. Wil jij dat doen?' Boaz knikt in het donker. 'Dat wil ik,' antwoordt hij. 'Maar er is nog iemand die familie is. Hij staat nog iets dichterbij. Morgen ga ik met hem praten.'

Die nacht blijft Ruth bij Boaz. En de volgende ochtend gaat Boaz naar de stadspoort, de plek waar belangrijke afspraken worden gemaakt. Hij zit er nog maar net, als de man voorbijkomt die ook familie is. 'Ga zitten!' roept Boaz. En met een paar mensen als getuige erbij vraagt hij: 'Wil jij zorgen voor het land van Elimelech, Machlon en Kiljon?' De man knikt. Maar Boaz gaat verder: 'En zorg je dan ook voor Ruth, de Moabitische? Zul je haar helpen om de naam van haar overleden man te laten voortleven?' Nu schudt de man zijn hoofd. 'Nee,' zegt hij. 'Voor Ruth zorgen... Dat kan ik niet, dat wil ik niet. Doe jij het maar, Boaz!'

Het is een belangrijke afspraak. Een afspraak die officieel moet worden gemaakt. Dat doen ze in het Betlehem van die tijd niet met een contract; in plaats daarvan trekt de man zijn sandaal uit en geeft hem aan Boaz, als teken van hun afspraak. 'Jullie zijn getuige!' roept Boaz tegen de mensen in de stadspoort. 'Ja,' zeggen ze. 'Wij zijn getuige. We wensen jou en Ruth alle geluk van de wereld.'

Niet lang daarna trouwen Ruth en Boaz. En ze krijgen een kind. Stralend van geluk zit oma Noömi met het kind op schoot. 'Moet je kijken,' zeggen de mensen. 'Alsof het haar eigen zoon is!'

Dit verhaal komt uit de nieuwe Kleurbijbel van Kwintessens. Meer verhalen lezen en kleuren? Bestel de Kleurbijbel op www.kwintessens.nl.